

ความสำคัญ แห่งอัลกุฎล်

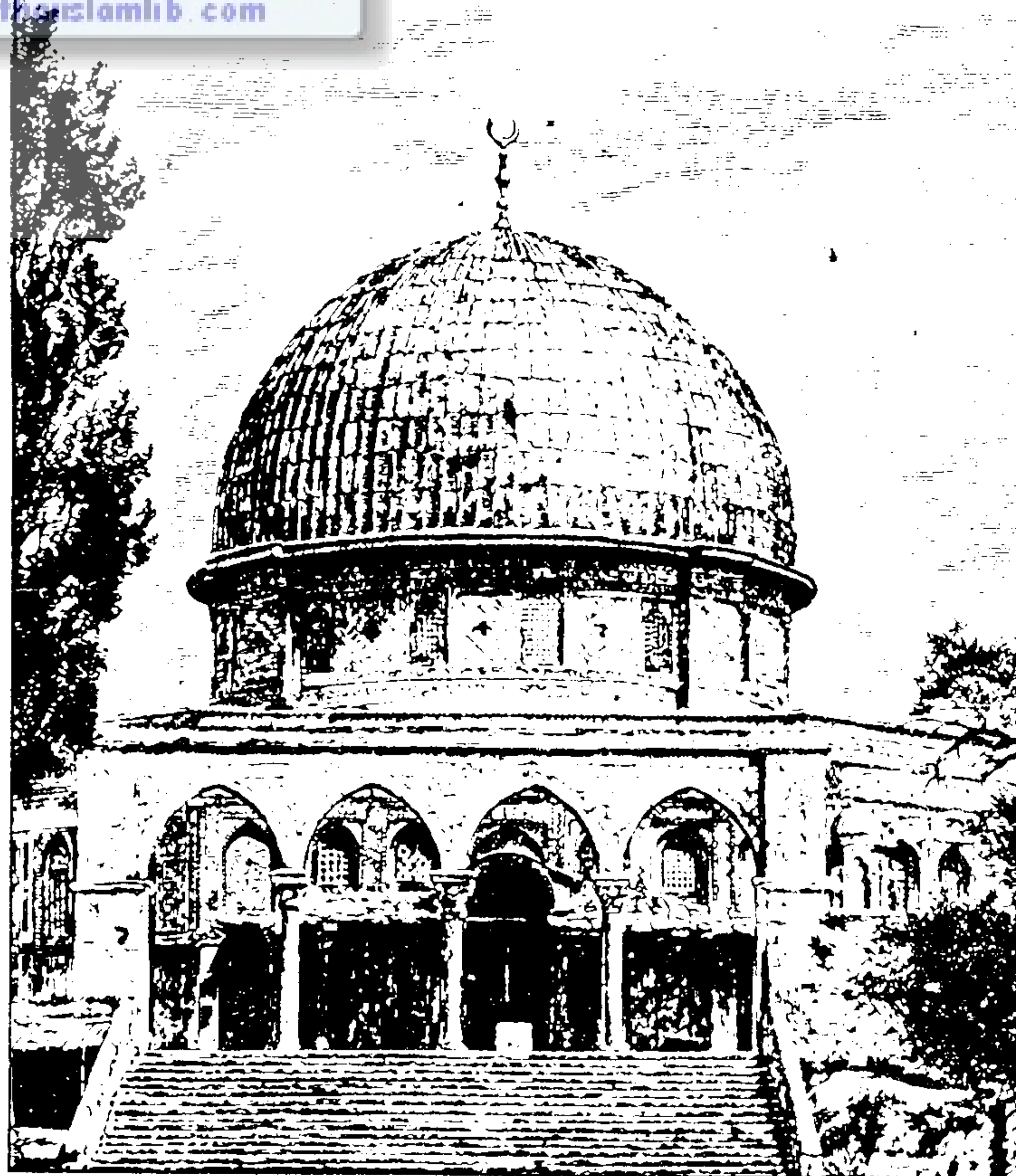
เป็นที่ทราบกันในหมู่มุสลิมว่าอัลกุฎล်นั้นคือ กิบลัตแรกของมวลมุสลิม เป็นกิบลัตที่ท่านศาสดาของเรา (ช.ล.) ได้ลงมาชโดยหันไปสู่ทิศแห่งอัลกุฎล်อยู่ถึง 15 ปีหลังจากท่านได้ประกาศอิสลามแล้ว การที่ท่านศาสดาแห่งอิสลาม (ช.ล.) ได้ให้ความสำคัญแก่อัลกุฎล်เช่นนี้แสดงถึงความสำคัญของอัลกุฎล်และดินแดนมักกอติศรอบ ๆ อาณาบริเวณแห่งอัลกุฎล်คือดินแดนปาเลสไตน์ในปัจจุบันนี้ ความหวงแหนดินแดนนี้จะเห็นได้จากอัลกุรอานเกี่ยวกับมিরอจของท่านศาสดาเหนือดินแดนมักกอติศ ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่าท่านศาสดาแห่งอิสลามหวงแหนและมีความอาลัยต่อดินแดนนี้เพียงใด

อัลกุฎล်หรือเยรูซาเลมคือเมืองศูนย์กลางแห่งศาสนาของพระเจ้าองค์เดียว ณ ที่นี้คือสถานที่กำเนิดของอุดมคติพระเจ้าองค์เดียว (Monotheism) ของมนุษยชาติและเป็นสถานที่ซึ่งเป็นที่กำเนิดแห่งบรรดาศาสนาทั้งหลายแห่งพระเจ้ามากมายหลายท่าน อันมีประวัติย้อนหลังไปถึงกว่า 5,000 ปี ซึ่งหลักฐานแห่งการปฏิวัติเพื่อชี้นำมนุษยชาติของบรรดาศาสนาต่าง ๆ แห่งอัลลอฮ์ (ช.บ.) ได้ปรากฏเป็นรูปธรรมชัดเจน ณ อัลกุฎล်นี้ อัลกุฎล်จึงเป็นสถานที่รวบรวมประวัติศาสตร์แห่งการเกิดขึ้นในโลกซึ่งศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮ์ (ช.บ.) การต่อสู้ของท่านเหล่านั้นเพื่อ ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ แห่งท่านศาสดาเหล่านั้นซึ่งเป็นรูปธรรมและเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์แห่งอิสลาม เช่น กุบะตุลสุครอ สถานที่กำเนิดของท่านศาสดาชะกาเรียฮ์ (อ) มัสยิดอัลอักศอ ซึ่งมีแท่นหินที่ท่านศาสดาอิบรอฮีม (อ) เชือดแกะพลีอุทิศสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการต่อสู้ของท่านศาสดาอีซา (อ) เป็นต้น ล้วนปรากฏอยู่ชัดเจนในดินแดนมักกอติศและโดยเฉพาะคือในอัลกุฎล်

หรือเยรูซาเลมนี้เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่าท่านศาสดาแห่งอิสลาม (ช.ล.) นั้นได้กล่าวต่อมวลมุสลิมว่า :

“จงอย่าเตรียมตัวเดินทางไปสู่สถานที่ใด เว้นแต่จะไปได้เดินทางไปสู่สถานที่ทั้งสามแห่งนี้แล้ว นั่นคือมัสยิดอะรอม มัสยิดคุดนาบี และมัสยิดอัลอักศอ”

ตลอดเวลาอันยาวนานในประวัติศาสตร์ ดินแดนมักกอติศและอัลกุฎล်นี้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งแห่งตะวันออกกลางตลอดมา แม้ปัจจุบันนี้ฐานะแห่งความสำคัญด้านยุทธศาสตร์ดังกล่าวนั้นก็มิได้ลดลง ความสำคัญด้านยุทธศาสตร์ดังกล่าวนั้นก็ถือเป็นดินแดนที่เป็นประตูสู่แหลมอารเบียและอียิปต์ทางใต้ เป็นประตูไปสู่ซีเรีย เลบานอน ตลอดจน

อนาโตเลีย (ตุรกี) ทางด้านเหนือเป็นประตูสู่อิรักและ
ลุ่มแม่น้ำไทกริสและยูเฟรติส ตลอดจนอิหร่านทาง
ด้านตะวันออก และยิ่งกว่านั้นยังเป็นประตูที่ควบคุม
ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ปากแม่น้ำไนล์ และเส้นทางสู่
ยุโรปทางด้านตะวันตก

กองทัพของอิสลามในสมัยท่านคอลีฟะฮ์อุมัยรได้
เข้ายึดดินแดนมักกอดิสและอัลกุดส์ในปี ค.ศ.638 และ
ด้วยนโยบายอันชาญฉลาดของท่าน ท่านพิจารณาเห็น
ว่าความสำคัญของดินแดนมักกอดิสนี้มีความสำคัญ
เกินกว่าที่จะให้ใครเข้ามาเป็นเจ้าของควบคุมแต่ฝ่าย
เดียว ความสงบสุขของดินแดนมักกอดิสจะมีได้ก็แต่
ด้วยวิธีการ Internationalized เท่านั้น เพื่อความ
ปลอดภัยของมวลมุสลิม และเพื่อสิทธิอันชอบธรรม
ของบรรดาศาสนิกอื่น ๆ ต่อสถานที่นี้หลักการอันเปิด
กว้างของอิสลามเท่านั้นที่จะนำความสงบสุขมาสู่ดินแดน
นี้ได้ ท่านคอลีฟะฮ์อุมัยรจึงได้แบ่งอัลกุดส์ออกเป็นสอง
เขต คือเขตของมุสลิมและของคริสเตียนและให้มีการ
ปกครองโดยเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ปรากฏว่าได้นำ
ความสงบสุขมาสู่ดินแดนมักกอดิสตลอดมาถึง 561 ปี
ซึ่งผลในประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ว่าตลอดเวลาที่ดินแดนนี้มีการควบคุมนโยบายการ
ปกครองโดยหลักการอิสลามนั้นดินแดนนี้มีสันติสุข
และสงบร่มเย็นอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

อย่างไรก็ตามความอิจฉาริษยาของยุโรปต่ออิสลาม
และความสำคัญของอัลกุดส์ด้านยุทธศาสตร์ในการ
ทำลายล้างโลกอิสลามทำให้ยุโรปจ้องมองอยู่ตลอดเวลา
นับพันปีที่จะเข้ายึดครองดินแดนนี้ ในที่สุดสงคราม
ครูเสด ซึ่งเป็นการเริ่มต้นเบียดเบียนฆ่าฟัน ทำลายล้าง
และก่อให้เกิดความอาฆาตพยาบาทกันในกลุ่มมนุษย์
อย่างไม่รู้จักจบสิ้นก็ได้ถูกก่อหวอดโหมขนานขึ้น
ด้วยคำเท็จให้ประชาชนที่โง่เขลาสมัยนั้นเกิดความเชื่อ
ว่าเขาจำเป็นที่จะต้องยึดเอาอัลกุดส์และมักกอดิสก็
เกิดขึ้น กองทัพอันโง่เขลาของพวกครูเสดได้เข้าตี
ดินแดนมักกอดิส-ปาเลสไตน์ เป็นระลอกอย่างยัดเยียด
และต่อเนื่อง จนในที่สุดความสงบสุขจากการปกครอง
ที่เคยมีมาภายใต้หลักการอิสลามก็ได้ถูกทำลายลงในปี
ค.ศ.1099 เยรูซาเลมได้ถูกกองทัพยุโรปเข้าตีได้และได้
ยึดครองอย่างกดขี่ข่มเหงอยู่ถึง 88 ปี ในปีค.ศ.1187
กองทัพของมุสลิมนำโดยซาลาดุดดีน อายุบีจึงได้ตี
กลับคืนได้

ตั้งแต่สงครามครูเสดเป็นต้นมาตะวันตกเริ่มรู้ถึง
ความสำคัญของอัลกุดส์ที่มีต่อโลกอิสลามทั้งในทาง
จิตวิทยา หลักศาสนา ความเป็นเอกภาพและจุดยุทธ-
ศาสตร์ ตะวันตกรู้ว่าการยึดครองตะวันออกกลางหรือ
การมีอำนาจในตะวันออกกลางจะมีไม่ได้หากไม่ได้
ควบคุมดินแดนมักกอดิสและการยึดครองมักกอดิสจะ
ทำไม่ได้หากมิได้ยึดครองเยรูซาเลม

ตะวันตกรู้ว่าตราบโดที่มักกอดิสและเยรูซาเลม
ยังอยู่ในครอบครองของตน ตราบนั้นโลกอิสลามจะ
อยู่ในภาวะฉุกฉินตลอดไปไม่มีวันสงบสุขได้ ทั้งยัง
ก่อให้เกิดความวุ่นวายในโลกอิสลามและก่อให้เกิด
ความขัดแย้งกันเองอย่างไม่มีวันจบสิ้น เพราะเสมือน
ศัตรูที่เข้ามายื่นค้ำอยู่ที่หน้าประตูบ้านคอยฟังเสียงคน
ในบ้านอยู่ทุกถ้อยคำว่าจะเอาอย่างไรกัน หากเกิดความ
สงบเงียบขึ้นก็จะคำรามขู่เข็ญเสียครั้งหนึ่งให้ตื่นตกใจ
แล้วเสียงจ่อแจภายในบ้านของโลกอิสลามก็จะสะท้อน
กลับออกมาอีกครั้งหนึ่ง นับเป็นเรื่องที่น่าสมเพช-

เวทนายิ่ง นักยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งแห่งโลกอิสลาม ทุกท่านตั้งแต่สมัยท่านศาสดา (ซ.ล.) เป็นต้นมาจึงถือว่ามักกอดิสและเยรูซาเล็มนั้นเป็นวาญิบของโลกอิสลามที่จะต้องอยู่ในการจัดสรรการควบคุมปกครองของโลกอิสลาม ท่านศาสดาจึงได้กำหนดไว้ว่าดินแดนนี้คือดินแดนที่หวงแหนหนึ่งในสามแห่งของโลกอิสลาม หากขาดไว้ไปโลกอิสลามไม่มีวันที่จะเกิดดุลยภาพและสันติสุข

ทันทีที่การปฏิวัติอิสลามในอิหร่านประสบผล ท่านอิมามโคมัยนีได้ประกาศอย่างชัดเจนถึงจุดยืนอันมั่นคงของการปฏิวัติอิสลามต่อดินแดนมักกอดิสและเยรูซาเล็ม อิหร่านปฏิเสธความถูกต้องของรัฐอิสราเอลและสนับสนุนการต่อสู้ทุกรูปแบบของพี่น้องปาเลสไตน์ พร้อมทั้งเรียกร้องให้โลกอิสลามได้ร่วมกันต่อสู้ ท่านอิมามโคมัยนีประกาศว่า :-

“เราประกาศยืนยันว่า ขบวนการไซออนิสต์จะต้องถูกกำจัดไป และไบตุลมักกอดิสนั้นต้องเป็นของมวลมุสลิม”

สัปดาห์แห่งเอกภาพ วันศุกร์สุดท้ายแห่งรอมฎอน ได้รับการสถาปนาขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้

การปลดปล่อยอัลกุศส์นั้นจะมีผลต่อโลกอิสลามอย่างไรไพศาลยิ่งและทุกหนแห่ง จะเป็นเกียรติยศและ

ศักดิ์ศรีของมวลมุสลิมไม่ว่าอยู่ ณ สถานที่ใด แต่ตราบไคที่อัลกุศส์ยังอยู่ในเงื้อมมือของอิสราเอลไซออนิสต์ หรือขบวนการครองโลกของยิวแล้ว ตราบนั้นโลกอิสลามจะมีแต่ความพินาศ ความแตกแยก ความสับสนและการเอาตัวรอดซึ่งในที่สุดก็จะพากันอับปางล่มจม ไม่มีวันรวมกันเป็นเอกภาพตราบไคที่มุสลิมไม่เป็นเอกภาพ ไม่อาจรวมพลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตราบนั้นเหตุการณ์ในบอสเนียเฮอร์เซโกวินาก็ดี เหตุการณ์ในอ่าวเปอร์เซียก็ดี ในอิรักและคูเวตก็ดี ในอาระกันไนพม่าก็ดี ในอินเดียนก็ดี ในอาฟกานิสถานก็ดี ในแคชเมียร์ก็ดี ในมินดาเนาที่ดีจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่มีวันสงบสุขได้ และจะบานปลายไปจนกระทั่งไม่มีมุสลิมคนใดจะอยู่รอดปลอดภัยในหน้าแผ่นดินแห่งโลกนี้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? นี่คือสัจธรรมแห่งความสำคัญของอัลกุศส์ที่เป็นรูปธรรม ที่มีผลจริงจังที่ใกล้ตัวมุสลิม นี่คือสัจธรรมแห่งความมีฐานะเป็นหัวใจของโลกอิสลามแห่งดินแดนนี้ ดังนั้นตราบไคที่อัลกุศส์เดือดร้อน โลกอิสลามย่อมไม่มีวันสงบสุขได้

“มุสลิมนั้นคือเรือนร่างเดียวกัน ส่วนใดบาดเจ็บส่วนอื่นย่อมบาดเจ็บด้วย” ■